

Jo sami s pánčičkou!

R : Sme byli na chalupě a bylo to fajn, co Taliprtko?

T: Velmi vyvedený to bylo. Jen bych upřesnila teda, že jsme tam nebyli sami celou dobu, že jen v sobotu nás pánik vopustil a vykašlal se na nás. Což mě teda kapek našťvalo.

R: Našťvalo?? Dyks pípala jak nešťastný kuře, když brzo ráno vodjel.

T: No ale ponivadž já jsem prostě zvyknutá, že když on na chalupě ráno někam jede, jedu dycinky s ním. Tak to dycky bylo, je a mělo by být furt!!!!

R: No a víš proč? Páč si koza hlučná a když jsi k nám přišla, dycky si hlučela, tak aby se aspoň o víkendu mohla pánčička vyspat, tak Tě bral pánik vždycky s sebou, když jel třeba nakoupit. A jednou takhlenc způsobil pánčičce pěkný nervíky. To bylo v době, kdy to s tebou bylo k nesnesení a pánik furt vykřikoval, že tě prostě vrátí dřív, než dostane jeden z nich mrtvici. Sme s pánčičkou vstali a vy furt nikde, hrozně dlouho to trvalo a pak pánčička zjisitila, že pánik si vzal civil a odjeli jste. Protože jste se furt nevraceli, dostala strach, že to fakt udělal, že tě jel vrátit do toho kotce. A přes to, že teda jsme tě měli všichni plný zuby.....

T: Musíš to furt připomínat?

R: No víš co jako, vono to bylo dost pakárna tahle doba, no nicméně i přes to všechno, si pánčička zoufala, protože jí bylo jasné, že by tě asi nejspíš nic pěkného nečekalo a navíc by to byla další zrada od lidí, zase bys přišla o další domov a to by ti rozhodně nepomohlo. A navíc bys pak v tom lepším případě putovala někam zase dál... Lítala tam jako pitomá, chtěla volat pánikovi, ale ten tam nechal telefon. Slušně se vytáčela, pak už i skorem brečela, hele.

T: Kvůli mě?

R: No jo, a tentokrát ne vzteky ☹, měla strach vo tebe, to čučíš, co? No jenže pánik jel tehdy pánčičce prozaicky pro dárek do Žatce, páč tam objevil boží botky nějaký, říkal. Tím pádem

jste byli pryč hrozně dlouho. A my furt lítali dozadu za louku, ešivá vás nevidíme. To už jsem měl zase strach o pánčičku já. Nemám vůbec rád, když je nešťastná a to v tu dobu byla skorem furt. A když jste konečně přijeli a viděla, žeš vyskočila z auta, rozbrečela se úplně už. Hrozně se jí ulevilo. (Aby se jí pak zase přitížilo, když ses chovala jako idiot, ale to už je věc jiná teda ☹ ☹) Nicméně prostě s pánikem jsi vždycky jezdila proto, že abys nechala pánčičku vyspat. Nic jinýho v tom nejni.

T: No to je fučík, já s nim ale jezdím ráda!

R: Tak to je i možný, ale mám takovej dojem, že na tom kurzu řezbářským, kam jel, páč to zas pro změnu dostal jako dárek von, by z tebe asi nadšený nebyli.

T: Hele a jako proč ne? Lidi mě oblibujou.

R: Ne, lidi se tě spíš tak jako bojej. Stejně jako se bojej třebaš vichřice ☹

T: Smrade jeden drzej, já tě srovnám počkej, haxnu Ti ukousnu. Nebo ne, rovnou tě zardousim.

R: Jehehééé, a s kým by ses pak asi kamarádila? Sem tvůj JEDINEJ VOPRAVDOVEJ KAMARÁD!! Zbytek lidstva a psistva před tebou utiká. Jako třeba zlaťák Maximus.

T: Hihihííí, to mě ale zrovinka ba! Děsně ráda na Maximusa řvu a von se klidí! Zjistila sem ondynoj, když jsem dohárala, že von jak votravoval, a já se na něj utrhla, tak sem ho tím postavila do latě. A to se mi líbilo mocinky děsně. Krásný to bylo, takový příjemný na duši. A tetkon ho stavím do tý latě pokaždý, když ho potkáme. To je skvělej pocit, řídit zeměkouli.

R: No jasně, hotová říditelka Zeměkoule seš! Jehehééééé. Ty seš tak možná zříditelka, páč se kolikrát tak zřídíš, až se jeden nestačí divit. Zrovna jako tudle, když si ráno hópila do rybníčku a zřídila ses vod bahna jak prasnice.

T: No ale!! Bud' rád, ne? Sme pak byli venku vo to dýl, protože pánčička chtěla, ať vopadám. Protože na rozdíl vod tebe, milej zrzatej, JÁ domů nechodim se zahnojeným pupkem pokaždý, když je kapek vlhko. Mně stačí se několikrát otřepat, proběhnout a za chvíli jsem

skorem čistá. Zato ty máš pupek dycky jak škvárový hřiště.

R: Trapná si..... ale hele počkej, to sme dost vodbočili vod tématu!!!!

T: Vod tématu? Vod jakýho? Co bylo téma? A..... co je vlastně téma??????

R: No nic, jako, marný. Tak hele, necháme to na příště, jo?

T: Tak jak myslíš, já stejně nevím o čem je a byla řeč.

R: Tohle myslím, nikoho nepřekvapí, tak prostě zkrátka až zejtra poreferujem, jak prima to bylo.